

Τὸ πρῶτο μέρος τῆς ἐπιστολῆς ἀναφέρεται ἐν ἀρχῇ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Τῷ Ἐντιμοτάτῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Πατσαντάρα, Δημάρχῳ Διστόμου, Ἀράχωβας καὶ Ἀντικύρας, τέκνῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Ἀδυνατοῦντες νὰ παραστῶμεν προσωπικῶς εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ ἱεροῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν συντοπιτῶν σας, θυμάτων τῆς Ναζιστικῆς παραφροσύνης, ἀποστέλλομεν εἰς ὑμᾶς τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν εἰς ἔνδειξιν συμμετοχῆς, ἡμῶν τε καὶ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ πένθος σας διὰ τὸ ἀποτρόπαιον γεγονός τῆς σφαγῆς τῶν κατοίκων καὶ καταστροφῆς τοῦ χωρίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν φιλειρηνικῶν σας αἰσθημάτων.

Λυπούμεθα βαθέως, διότι τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον τῆς Χάγης, ἀπεγοήτευσεν διὰ τῆς ἀποφάσεώς του τὰς προσδοκίας σας, ὡς καὶ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἐν γένει, κωλυσιεργοῦν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίου τῶν θυμάτων καὶ μεταφέρων τὴν διαπραγμάτευσιν τῆς ὑποθέσεως καὶ τὴν συναφῆ διεκδίκησιν τῶν ἀποζημιώσεων εἰς κρατικὸν ἐπίπεδον.

Ὁ σεβασμὸς τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἰδίως δὲ τοῦ δικαιώματος τῆς ζωῆς, συνδεόμενος ἀμέσως πρὸς τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν καὶ εὐαισθησίαν, εἶναι οὐσιαστικὴ προϋπόθεσις οἰασδήποτε πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως, ἄλλως ἢ θρυλουμένη τεχνολογικὴ πρόοδος ἐκτροχιάζεται εἰς βάσανον ἀντὶ ἐξυπηρετήσεως διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, διότι, ὅπως ἤδη ὁ ἀρχαῖος φιλόσοφος Πλάτων παρετήρησε, «πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη ἀρετῆς, πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται».

Ὡς ἄνθρωποι, βεβαίως, πάντες σφάλλομεν. Ἡ ἀναγνώρισις ὅμως τῶν σφαλμάτων καὶ ἡ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ ἐπανόρθωσις τῶν συνιστᾶ ὑποχρέωσιν παντὸς ἀξίου τοῦ ὀνόματός του ἀνθρώπου. Πολλῶ δὲ μᾶλλον, ὅταν εἰς περιόδους ἐντάσεων καὶ ἀντιπαραθέσεων προκαλῶνται οὐ μόνον ὑλικά φθοραὶ, ἀλλὰ καὶ ἀπώλεια τῆς ζωῆς συνανθρώπων μας, πρέπει, ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων, νὰ ἐπιδεικνύηται ἐμπράκτως ἢ μεταμέλεια τῶν ἀδικησάντων, ὥστε νὰ διευκολύνηται ἡ συμφιλίωσις καὶ ἡ προαγωγή τοῦ κλίματος συναδελφώσεως μεταξὺ ἀτόμων καὶ κοινωνικῶν ομάδων.

Ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς ὑπῆρξεν ἀνεκάθεν φιλειρηνικός, χωρὶς βεβαίως τοῦτο νὰ σημαίνει ὅτι ἐπέδειξε καὶ ἠττοπάθειαν ἢ διάθεσιν νὰ ἀπεμπολήσῃ τὸ δικαίωμά του νὰ ζῆ ἐλευθέρως, ρυθμίζων τὰ τοῦ οἴκου του ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ συνεργαζόμενος μετὰ παντὸς προσώπου ἢ ἔθνους ἀνταποκρινομένου εἰς τὰς καλῆς θελήσεως ἐνεργείας του, διὸ καὶ εὐχόμεθα καὶ προσευχόμεθα, τὸ Δίστομον νὰ ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν πρωτοβουλιῶν εἰρήνης καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν λαῶν.

Ἡ δὲ χάρις, τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἶσαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

βιβ' Μαΐου ιε'

Ἐπισημαίνεται ὅτι τὸ Δίστομον εἶναι ἀπόστολος τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινότητος τῆς ἀρχαίας πόλεως Διστόμου. Ἡ ἐπιστολὴ ἀποστέλλεται ἀπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἑλλάδος, ἡμετέρον ἀρχιεπίσκοπον, ἀπὸ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἑλλάδος.